

WIA DOM OŚCI KRAKOWSKIE

Wspólny organ dzienników krakowskich:

„Czas“, „Głos Narodu“, „Goniec Krak.“, „Ilustr. Kurjer Gdz.“, „N. Reform“, „N. Dziennik“ na czas strajku drukarzy krak.
Wydawca i red. odpow.: Michał Konopiński.

Ceny ogłoszeń: — za 1 mm: ogłoszenia zwykłe 300 Ms. — za 1 mm: ogłoszenia „Nadesłane“ 900 Ms. — za 1 mm: ogłoszenia po kronice 1100 Ms. — za 1 mm: ogłoszenia przed tekstem redakcyjnym 1300 Ms. — za 1 słowo w ogłoszeniach drobnych 120 Ms. — **Oszczędnie z powodu braku miejsca ogłoszeń zwyczajnych** — I drobnych nie zamieszczamy.

Rok II.

Kraków, Niedziela 14 stycznia 1923 r.

Nr. 10.

O kompetencje Senatu.

Warszawa, 11 stycznia.

Język polski językiem obrad. — Posiedzenie czwartkowe.

Czwartkowe obrady Senatu toczyły się nad regulaminem obrad i ufały następujący przedbieg. Sprawozdawca komisji regulaminowej, senator Buzek, w dalszym ciągu swojego przemówienia przedstawił ogólne przejścia regulaminu. Artykuł 11. różnicą wypadki utraty mandatu. Wniosek komisji byłby połączony, gdyby senator uściślił prawo wybierania już po wyborach. Artykuł IV określa, że językiem obrad jest język polski. Sen. Pasternak zmienił mniejszości wnioś, aby senatorowie narodowości niepolskiej mogli na plenarzu i w komisjach używać języka ojczystego. Komisja regulaminowa sprzeciwiła się temu, gdyż to skomplikowałoby obrady. Mowca prosi o przyjęcie propozycji komisji.

Polemika o tytuł senatora.

Senator Pasternak zwraca uwagę na sprzeczność między ujęciem słownym art. 1. regulaminu a konstytucją, a to z tego powodu, że konstytucja nie służy wyraz „senator“. Należałoby postawić wniosek, aby wyraz ten został usunięty z regulaminu. Mowca jest jednakże przeciwny, że taki wniosek nie zdobyłby większości. Jeżeli o tym mówi, to tylko dlatego, że w niektórych tytuł senatora może się wydawać przyzwoadzić, a to dlatego, że Senat nasz nie ma tych prerogatyw, co np. senat francuski, belgijski, czy włoski, tj. nie posiada inicjatywy prawodawczej. Mowca dowodzi, że nauka nie pozwala wątpliwie pod tym względem, że konstytucji interpretować nie wolno. Mowca powołuje się przeto na odpowiednie powagi naukowe, wreszcie zwraca uwagę na błąd językowego regulaminu i domaga się ich usunięcia. Sen. Bałucki polemizuje z wywodami przedmówcy, przyznając, że konstytucja nie zna wyrazu „senator“, a natomiast wyraz ten użyty jest zarówno w oryginale wyherce, jak i w ustalewieniu Zgromadzenia Narodowem. W kwestii tej zresztą rozstrzygała władzę filologiczną: jest rzeczą naturalną i zgodną z duchem języka nazywaniem członków Senatu senatorami, gdyż nie oznacza to bynajmniej kompetencji, określonej Senatowi przez konstytucję. Co się tyczy konstytucji, to musi ona być słuchana, a zatem wyjaśniana, czyli potrzeba ją interpretować. Mowca prosi o uchwalenie I. rozdziału regulaminu w brzmieniu komisji.

Wybór prezydium. — Kompetencja Senatu.

Sen. Karpiński uzasadnia i popiera wniosek sen. Pasternaka i powołuje się na art. 103 konstytucji, który zapewnia wszystkim narodowości prawo używania mowy ojczystej w życiu publicznem i prywatnem.

Senator Buzek odczytał art. 100-ty. Art. ten brzmi: Każdy obywatel ma prawo do swojej narodowości i niezmieniania swojej mowy i własności narodowej. Nie można, zdaniem mowcy, wyjąć z tego artykułu tak daleko idące konsekwencje, jak wyprowadza senator Karpiński. W dyskusji nad rozdziałem II, sen. Buzek zaznacza, że projektowana pierwotnie liczba 5-ciu, powinna być powiększona do 6-ciu. Co się tyczy wyboru wicemarszałków i sekretarzy, to stosowane są dwie zasady: pierwsza, wyboru łącznego wszystkich wicemarszałków a później

sekretarzy, druga, że wybór odbywa się kartką i decyduje absolutna większość głosów. Wniosek mniejszości proponuje wybór na zasadzie proporcjonalności, czemu mowca jest przeciwny.

Senator Brande wypowiada się za proporcjonalnością przy wyborze prezydium, czemu sprzeciwia się sprawozdawca Buzek, który w dyskusji nad rozdziałem III. nadmieniał, że ogłoszone są wnioski mniejszości, które w art. 23-cim ograniczają działalność Senatu, do tych projektów ustaw i wniosków, które mają związek ze Sejmem, albo nadesłane są przez Sejm. Przyjęcie poprawki do art. 23-go i skreślenie w konsekwencji art. 25-go, (wniosek senatorski) krepowałoby Senat, który stałby się jedynie mową do uchwalań ustaw, nadchodzących z drugiej izby. Myśl się ci, który twierdzi, że inicjatywa ustawodawcza przysługuje tylko Sejmowi i rządowi. Oczywiście Senat nie posiada inicjatywy ustawodawczej w prawniczym tego słowa znaczeniu, ale to nie znaczy, aby Senatowi nie wolno było wyrazić swego zdania w innej formie, niż w formie wniosku do łaski marszałkowskiej. Mowca wypowiada się przeciwko wnioskowi do art. 36-go, postawionemu przez senatora Brande, aby głos poza koleją bez ograniczenia przysługiwał także sprawozdawcy mniejszości komisji, jak również sprzeciwia się analogicznej poprawce do art. 40-go.

Sen. Węziński oświadcza, że poprawki postawione zostały ze świadomością, iż przyjęcie ich sprawdzi Senat do roli instytucji, mającej tylko ponownie rozpatrywać ustawy przyjęte przez Sejm i proponowane poprawki, zmniejszając Sejm do zastawianego się jeszcze raz nad temi ustawami. Tylko taką rolę wyznacza istotnie Senatowi konstytucja w art. 35-ym i 37-ym, jaką rolę przypisywała Senatowi również i prawica w czasie dyskusji nad projektem Senatu. Obecnie usiłuje się nadać tej instytucji uprawnienia inne, prawem, którym znacza się art. 100-ty konstytucji, który prawo inicjatywy ustawodawczej daje tylko Sejmowi i rządowi. W tym właśnie kierunku idą poprawki mowcy. Co do wniosków, o których mówił sen. Buzek, to są one też uwzględnione w konstytucji i mogą być wnoszone w sposób tam określony. Co do sprawy rozważania Sejmu na wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej za zgodą kwalifikowanej większości Senatu, to tej sprawy nie omawiano w komisji regulaminowej dla tego, że mieścił się już w art. 23-cim w brzmieniu większości komisji. Gdyby jednakże art. 23-ci przyjęty został w brzmieniu mniejszości komisji, to mowca wypłazi w tej sprawie z odpowiedzialności. Mowca proponuje skreślenie art. 37, że do wniosków formalnych zalicza się również wnioski co do kwestii nagłośnić sprawę, zaś co do art. 33-go, który ogranicza czas drugiego przemówienia w tej samej materii do 5-ciu minut, proponuje poprawę, aby czas przedłużyć do 15-ciu minut.

Senator Pasternak w odpowiedzi przedmówcom z prawicy stwierdza różnicę w poglądach na istotę Senatu i jeszcze raz powtarza, że konstytucja stoi ponad nami i jej interpretować nie wolno. Mowca popiera wniosek sen. Węzińskiego.

Senator Brande stwierdza, że art. 20 głośni, że na pomienionym Sejmie przedmówca odczytywać nie wolno, wyjątek zaś donoszący się dla sprawozdawcy komisji, w imieniu mniejszo-

Od Administracji.

Uprasza się P. T. Prenumeratorów „Wiadomości Krakowskich“, by w swym własnym interesie zechcieli się zwracać z wszelkimi reklamacjami i zapytaniami, oraz przysyłać pieniądze za prenumeratę

wprost do tej Administracji,

z której otrzymywali dziennik przed rozpoczęciem strajku, ciem szybażego załatwienia sprawy.

ści narodowych wnosi, aby uczyniono również wyjątek dla tych członków Senatu, którzy nie władają biegle językiem polskim. Art. 33-dzie marszałkowi prawo ograniczenia przemówień trwających dłużej, niż godzinę. Mowca wnosi, aby ustanowiono w tej mierze wyjątek dla generalnej dyskusji budżetowej.

Senator Nowodworski polemizuje z sen. Pasternakiem i dowodzi, że konstytucja musi być interpretowana, ponieważ inaczej doszlibyśmy do absurdu.

Sen. Zubewicz cytując opinie komentatorów konstytucji prof. Jaworskiego i prof. Kunickiego, którzy stwierdzają, że Senatowi nie przysługują prawa inicjatywy ustawodawczej.

Sen. Buzek jest zdania, że prezwent służy metody cywilizacyjne do kombinowania konstytucji i dochodzić wolno tego do wyników zupełnie niewzruszanych. Sen. Buzek nie zgadza się z poglądami autorów. Referent komentuje poprawkę, uzasadniając art. 19-ty z konstytucji, zaś co się tyczy poprawki senatora Brande do art. 29, to nie będąc zasadniczo przeciwnikiem wniosku uważa jednak za rzecz pożądaną, aby pozostawić te sprawy łaskowi marszałka.

Przy rozdziale IV. sen. Kędziór zaproponował poprawkę stylistyczną, poczem do art. 64. rozdziału V. sen. Brande wnosił o skreślenie ustępu tej treści: „Jeżeli marszałek nie wyjął, co interpretacja może być przyjęta, przekazuje ją komisji regulaminowej do rozpatrzenia. Komisja regulaminowa winna sprawę rozpatrzyć do najbliższego plenarnego posiedzenia. Ma ona prawo większości trzech czwartych obecnych członków uznać interpretację za niedopuszczalną.“

Senator Nowodworski przyznaje Senatowi prawo zrywania odpowiedzi rzędu na interpelację przedmiotem swych uchwał.

Sprawozdawca Buzek w odpowiedzi senatorowi Brandemu oświadcza, że plenarne są obowiązki, aly art. 64. mógł być słowny dla celów politycznych, dalej oświadczył, że komisja regulaminowa po długich delatach przyszła do przekonania, że najbardziej wskazany jest podział na 7 komisji: czterech regulaminowej. Należy dla każdego z 5-ciu wielkich oddziałów administracji utworzyć osobną komisję z wyjątkiem wojskowej i spraw zagranicznych, które mogą być połączone.

Wśród wniosków senatorów znajdujących się wnioski senatora Nowodworskiego o utworzenie osobnej komisji przyr i opieki społecznej. Co do art. 60. mowca zauważa, że pierwszy jego ustęp dotyczyłby obecności posłów sąmowców na posiedzeniu komisji Senatu leżą w interesie żadnej współpracy obu ciał. Należy przypuszczać, że to samo uczyni Sejm. Ostatni ustęp tego artykułu stanowi pewną nowość, a mianowicie

DZIS OSTATNI DZIEŃ
i Ostatnia sposobność zgrzeszenia wybaczonego
DWIE SIERO TY realizacji: Griflita
W...UCIESZ Początek o godzinie 4:30, 7:15 i 9:15.
W niedzielę program nowy osobliwych sensacji.

Iskność wyższego stopnia dla niektórych posic-
dzeń komitetyjnych, polegająca na tem, że nie
mogą być na nich obecni przedstawiciele rządu,
delegowani przez władze ministerjalne.

Min. Motowski w imieniu rządu zaznacza, że nie widuje tu się potrzebą tajności do tego stopnia, aby pasterła się aż do stworzenia zupełnej lamy między Senatem a rządem, który jest, bądź co bądź, emanacją parlamentu. Mowa proponuje, ażeby w przypadku zarządzenia tajności najściślej dopuszczeni byli ze strony rządu ministrowie, lub kierownicy ministerstw.

Sen. Posner popiera wniosek sen. Nowodwor-
skiego o wydzielenie osobnej komisji pracy i
opiek społecznej oraz proponuje wydzielenie
komisji rolnej. Art. 57, według którego z komi-
sji prawniczej ma się wyłonić komisja spraw
techniki ustawodawczej, mówca wyla z zadowo-
leniem.

Sen. Nowodworski stawia poprawkę, ażeby
wydzielono osobną komisję dla spraw pracy.

Wreszcie sprawozdawca Buzek wyraził zgodę na wniosek min. Makowskiego, sprzeciwił się zaś powiększeniu liczby komisyj.

W porozumieniu z niektórymi klubami sprawozdawca popiera wniosek sen. Posnera, dotyczący przydzielenia spraw higieny komisji administracyjnej. Sprawy komunikacyjne powinny znaleźć się w komisji sprawozdawczej, pozostawiając przy komisji skarbowo-budowlanej, której przydzielili należy również sprawy pieniężne, niewymienione w projekcie. W końcu mówca prosi o wypowiedzenie się, czy sprawa opieki społecznej nie mogłaby być połączona ze sprawą higieny.

Na tem rozprawy zakończono. Następnego dnia 12 bm. o godz. 10.30.

Obawy i pogrożki niemieckie pod adresem Polski.

Kraków, 13 stycznia.

Nacjonalistyczny organ berliński „Der Tag” w artykule pod tytułem „Zagrożenie granicy wschodniej” daje wyraz uzasadnionemu, jego zdaniem, przekonaniu, że istnieje **tajny układ polsko-francuski** co do wywarcia presji materialnej na **wschodniej granicy niemieckiej** wespół z akcją francuską nad Renem. Gazeta podaje dalej, że istnieje podobny układ **francusko-czeski**. „Der Tag” twierdzi wprawdzie, że przysługę do zbrojnej akcji ze strony polsko czeskiej nie zawazono, ale fakt ten niema znaczenia wobec zupełnego rozbrojenia Niemiec, wskutek którego wschodnia linia granicy jest zdana na łaskę nielaskę wroga. W tym przypadku, jak twierdzi, nie ma dla Niemiec nadziei, a widzieliśmy, że pogwałcenie granicy wschodniej, zamknięcie tranzytu przez Polskę, lub jakiekolwiek inne nieprzejrzyste zarządzania — wszystko to byłoby jaskrawym pogwałceniem traktatu wersalskiego, na co Niemcy dążyli.

odpowiedź przez zastosowanie najdalej idących środków. Między innymi **zerwanoby rokowania w Dreźnie**, które i tak zdaniem tego organu, wskutek stanowiska Polski są w stadium krytycznym.

„Dziś Tag” pisze dalej, że w związku z przedwstępnymi doniesieniami o przygotowaniu Polski do pogwałcenia porządku, mówiono o możliwości naprężenia rosyjsko-polskiego. Co do tego, mówi gazeta, w sferach mairządnych nie znaleźliśmy żadnych informacji. Ministerstwo spraw zagranicznych kilkakrotnie wskazywało, że nie istnieje ani polityczny ani militarny układ rosyjsko-niemiecki, natomiast jednak gazeta do dziś skwapliwie, naturalnie na decyzję rosyjską rząd nie może wywierać żadnego wpływu.

Przytoczone wywody każą zatem przypuszczać, że właśnie jak najściślejże przymierze rosyjsko-niemieckie istnieje.

Rada gabinetowa.

Kraków, 13 stycznia.

Walka z drożyzną. — Uposażenie emerytów wojskowych i sędziów. — Sprawa Kłajpedy.

Z Warszawy donoszą:

(PAT) Rada ministrów na posiedzeniu z d. 11 b. m. obradowała nad środkami zapobiegawczymi przeciwko wstępującej drożyznie i uchwaliła wniesione w tym celu przez p. ministra spraw wewnętrznych rozporządzenie o tępieniu nadużyć w handlu przedmiotami powszechnego użytku. — Polecono komitetowi ekonomicznemu Rady ministrów, by kwestię zwalczania drożyzny poddał gruntownym rozprawyom i przedłożył Radzie ministrów konkretne wnioski, któreby ułatwiały sprawę zasadniczo, umożliwily rządowi skuteczną walkę z paskarstwem. Dalej polecono komitetowi ekonomicznemu Rady ministrów, aby opracował i przedłożył Radzie ministrów program polityki wywozowej i ochrony granic państwa. Poza tem uchwalono szereg spraw bieżących, a mianowicie: **wniosek o uposażeniu wojskowych zawodowych w stanie nieczynnym, wniosek o zmianie dotychczasowej ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów**. Na stepie Rada ministrów przyjęła sprawozdanie min. spraw zagranicznych o zakończeniu konferencji paryskiej, przyjmując z zadowoleniem do wiadomości nienustrzalność frontu alianckiego, dalej sprawozdanie min. spraw zagranicznych w sprawie incydentu na tery-

lenie Kłopoty, gdzie oddziały litewskie zajęły pogranicze miejscowości. Rząd polski w nocie, w której protestuje przeciwko pogwałceniu przez Litwę traktatu warszawskiego, gwarantującego na tym terenie zwierzchnictwo wielkich mocarstw i moc orzeczeniem Rady ambasadorów, które uznają interes Polski w rozstrzygnięciu statutu dla tego terenu, wyraził nadzieję, iż wielkie mocarstwa, reprezentowane w Radzie ambasadorów w najbliższym czasie przyniosą porządek i obronia powagę i nie naruszą traktatu.

Reforma podatku dochodowego.

Warszawa, 11 stycznia.

Do laski marszałkowskiej wniósł rząd projekt **noweli do ustawy o podatku dochodowym**, mający na celu dostosowanie skali podatku do obecnej (grudzień 1922 r.) wartości nabywczej marki, która w stosunku do cen zboża spadła od czasu uchwalenia ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 — trzykrotnie, a w stosunku do walut obcych — czterokrotnie. Nowela zwalnia od podatku litych płatników, których dochód w r. 1922 nie przekroczył 2 milionów marek; obciąża są nim przedewszystkiem mniejsi posiadacze roli, a to wobec zamiaru jednoczesnego obciążenia ich podatkiem gruntownym w wysokości, odpowiadającej normom przewidzianym.

Projekt zawiera w artykule 6 nową szczególną skalę podatkową, od wszelkich dochodów, wynoszącą np. od 12—13 milionów dochodu rocznego — 689 tys., t. j. 5,3% a od

115 do 150 milionów dochodu — 30 milionów, t. j. 25%. Specyjalną skalę w art. 18 przewidziano od dochodów z uposażań; jest ona niższa, gdyż np. od 12—13 milionów wynosi wazyskiego 204 tys., t. j. 1,7 proc., a począwszy od 52 milionów jest mniejsza od przewidzianej w art. 60 — 2 proc.

Najważniejszy artykuł 19 projektu zawiera postanowienia, mające na celu zabezpieczenie skarbu **przed skutkami dewaluacji.**
Głos on:

„Jesteli według notowań giełd zbożowych w prawniwe pamiętna cena żyta w Ł. połowie roku podatkowego (1923) będzie wyższa ad pamiętnie cenę żyta w roku poprzedzającym, to podatek dochodowy, w pomniejszeniu, według ustawy z 16 lipca 1920 r. i niniejszej noweli, wienie być 1 listopada 1923 r. zapła cony w takiej wysokości, jaka wypadnie z pomniejszenia tego podatku przez wyrażnik, wyrażający wzrost przeciętnej ceny żyta w Ł. połowie roku podatkowego w porównaniu z przeciętną roku poprzedniego. Wykładnik ustaniawia minister skarbu w miesiącu lipcu na podstawie dat głównego urzędu statystycznego.

**O wybory
do ciał samorządowych.
Kraków, 13 stycznia.**

Plszą nam z kraju:

W polskiej kscie ubieglego omawiano w prasie polskiej kwestie przeprowadzenia wyborów do ciał samorządowych na całym obszarze Rzeczypospolitej. Na podstawie uchwalonej ustawy o samorządzie, wybory miały być zażądane już w sierpniu 1922, w pierwszym rzędzie do rad gminnych w miastach, następnie zaś do ciał samorządowych wiejskich, lecz rozmaite przyczyny natury wewnętrzniepolitycznej, jak częste przesilenia rządowe oraz zbliżający się okres wyborów do Sejmu i Senatu usunęły tę sprawę, tak ważną pod względem rozwoju miast i wsi, na razie na pewien czas z porządku dziennego.

Jak widać, i pałania niemal kwęsnę jest jak najszybciej rozpisanie wyborów do rad miejskich, dwadzieścia lat temu było to w ostatnich kilku latach przez poszczególne województwa ustanowione zarządy gmin tak miejscowych, jakoteż i wioskich w postaci komisarzy rządowych w tych miejscowościach, w których lokalne stosunki na to gospodaraki samorządowej, albo doprowadziły do ruiny, albo też wprowadziły bezład i nierówny ferment wśród obywateli niezadowolonych z własnowolnej i niespodziewanej gospodarki jednostek, czy też grup miejscowych, mających ster w ręku.

Podobnie ma się rzecz z radami i sejmikami powiatowymi, stanowiącymi drugą instancję ciał samorządowych, w których pomimo znacznych i doniosłych zmian polityczno-państwowych w ostatnich kilku latach, stery prawnie ziemskie, utrzymują do tej pory nadal stan posiadania, czyniąc wszelkie możliwe starania, aby do żadnych zmian, które niewątpliwie muszą się odbić niekorzystnie na dotychczasowym składzie osobistym, nie dopuścić, i pójść siłą do sprawy tych wyborów oddkładała na czas odmiennie.

Tymczasem przeprowadzenie nowych elemtów w dzisiejszych czasach i warunkach demokratycznych i republikańskich, niewłaściwych, i odwiecznie ich zapomoc ludzi nowocześniejszych, młodszych i chętnych do odbudowy po latach wojennych, stało się wprost „conditio sine qua non” dla dalszego racjonalnego normalnego rozwoju miast, miasteczek i wsi. kółek.

Zadania politycznych, z nowych wybiegów po chodzących rad gminnych, są bowiem ogromne, i wymagają kolosalnych, jak na dzisiejsze stosunki walutowe, wydatków, celem przeprowadzenia całego szeregu niezbędnych, nie cierpiących zwłoki inwestycji w dziale utrzymania dróg, gościnieców, placów, mostów i t.p., obiektów miejskich, następnie w centrach, związków przemysłowych, ukanalowanie sieci elektrycznej, rozszerzenie kanalizacji i wodociągów w związku z trójryjnym powiększeniem gmin miejskich, odbudowa zniszczonych przez działania wojenne budynków i urządzeń, i mnóstwo spraw pierwszorzędnej wagi, które czekają cierpliwie przez szereg lat na załatwienie.

Obecnie znajdujemy się już poza okresem wyborczym do Sejmu i do Senatu, mamy już wreszcie zatwierdzone prawo wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej, przebiega najbliższymi zadaniami rządu niechaj będzie rozpisanie wyborów do wszystkich ciał samorządowych, a przedewszystkiem do rad miejskich.

Niezależnie od spraw ogólnopństwowych doniosłej wagi, jak uzdrowienie administracji państwowej, sanacja gospodarki finansowej w związku ze zwołaną konferencją, b. ministrów skarbu (t. p. kwesty) i problemów niecierpiących zwłoki, rząd gen. Sikorskiego powinien sprawę wyborów do ciał samorządowych, traktować jako bardzo pilną, i w najbliższym czasie zarządzić je równocześnie we wszystkich województwach.

Przynajmniej to nieławipielnie także do uzdrowienia opinii społecznej na tle stosunków lokalnych, wszędzie tam, gdzie tego wymagały względy, dyktowane wyższą racją stanu, tak n. p. w województwach wschodnich i północno-zachodnich. Z. Off.

O reformę administracji na kresach.

Kraków, 13 stycznia.

Z Warszawy donoszą 11 b. m.:

W ministerstwie spraw wewnętrznych odbyła się konferencja w sprawie uzdrowienia administracji państwowej na kresach, pod przewodnictwem prezesa Rady ministrów i przy udziale wice-ministra Opiśkiego oraz szefów departamentów ministerstwa spraw wewnętrznych. W kilkugodzinnych wyczerpujących obradach poruszono najbardziej aktualne zagadnienia, które kładą podwaliny gruntownej sanacji stosunków na kresach. Na czoło spraw wysunęła się kwestja naprawy wadliwego podziału administracyjnego oraz uzgodnienia wszystkich galezi administracji państwowej.

Omawiano następnie braki zespołu urzędniczego oraz potrzebę sprężystości inspekcji wojewódzkiej, która zapewni normalne funkcjonowanie aparatu administracyjnego i przyczyni się do podniesienia autorytetu państwa.

W dalszym ciągu poruszono fatalne położenie urzędników i ich rodzin na kresach, oraz stosunek władz do ludności miejscowej, zniszczonej wypadkami wojennymi i wyczerkującej szybkiej a intensywnie pomocy rządu.

Prezes Rady ministrów wysunął w kwestiach powyższych szereg dyktaw, leżących w ramach działalności ministerstwa spraw wewnętrznych, w myśl których braki dotyczące będą stopniowo a gruntownie usuwane.

Rząd, zmierzając do radykalnej i twardej zmiany stosunków, opiera swój program reform na ścisłym złączeniu ziem kresowych z całością Rzeczypospolitej, przez co zatarty będzie ostatecznie — fałszywy oceniany a rzekomo „okupacyjny” — charakter administracji i dążyć będzie bezwzględnie do podniesienia i uwrócenia autorytetu państwa na kresach.

W dniu wczorajszym posłowie P. S. L. „Flasta” w P. Wschodniej Małopolski Interwencji u W. Prezydenta Ministrów, gen. Wł. Sikorskiego, w sprawie naprawy stosunków administracyjnych w Małopolsce Wsch. W celu uzdrowienia stosunków przyszły premier rozpiąć w najbliższym czasie wybory do Rad gminnych, rozwiązać Rady powiatowe, ustanowić komisarzy rządowych z dodaniem im rad przybocznych, oraz uzupewnić na naczelnych stanowiskach zmiany personalne.

Seretyś Polaków z synodu ewangelickiego.

Kraków, 13 stycznia.

W Warszawie odbywa się obecnie synod ewangelicki, do którego należą Polacy i Niemcy. Przebieg synodu był w dniu 10 b. m. bardzo burzliwy, gdy obradowano o sprawach organizacyjnych, składu i sposobu wyborów przyszłego synodu. Członkowie synodu, Polacy, proponowali, aby listy kandydatów do sy-

nodu były wystawiane przez zgromadzenia dycezyjne, złożone, jak wiadomo, z przedstawicieli duchowieństwa ewangelickiego i wiernych. Niemiecy członkowie synodu domagali się kategorycznie, aby nie tylko same wybory były przeprowadzone przez ogół parafian, ale nawet aby listy kandydatów proponowali sami parafianie.

W praktyce mogłoby to grozić niepożądanym wznowieniem w życiu kościelnym żydów, jak dotąd, nie zawsze poprawnie zachowujących się wobec państwa polskiego. Ponieważ członkowie synodu, Niemcy, nie zgadzali się na żaden racjonalny kompromis, mimo poważnych ustępstw, poczynionych przez część polską synodu, Polacy, członkowie synodu, wieczorem około godziny 10 widzieli się zmuszeni w liczbie 65 opuścić zgromadzenia synodu. Złożyli oni przytem deklarację, protestującą przeciwko nieprzejasnionemu stanowisku niemieckiej części synodu, mającej na zgromadzeniu obecnie pewną większość głosów (58 na 42 proc. członków synodu Polaków). Po opuszczeniu sali obrad przez Polaków, w przemyślnym synodu pozostało zaledwie dwóch członków.

Zuchwała odejście niemiecka.

Kraków, 12 stycznia.

Prezydent Rzeczypospolitej Eberl, wydał do ludności obszaru Ruhry, tuż przed wkroczeniem wojsk francuskich, odezwę, która swym tonem i treścią, obrażającą Francję, przechodziła wszelką miarę. Czytamy w niej na wstępie takie zdanie:

„Opierając się na przemocę wojskową, zamierza obca samowola ponownie naruszyć prawo samostanowienia narodu niemieckiego, — Polityka gwałtu, naruszająca traktaty i depcząca nogami prawa ludzkości, zagraża groźnikowi niemieckiej gospodarki”.

Nieco dalej zaś: „To, co teraz się dzieje, jest dalszym ciągiem niesprawiedliwości i gwałtu. Jestto złamanie układu wobec rozbrojonego, a więc bezbronego narodu. Niemcy, pomimo, że chcieli płacić, (?) zostali napadnięci. Przeciw takiemu aktowi gwałtu, zanosimy protest wojsk Europy i całego świata; wołamy głośno, że obca sila gwałtem odbiera narodowi niemieckiemu, jego własnej ziemi, prawo do życia.”

Likwidacja urzędu emigracyjnego na Gór. Śląsku.

Kraków, 13 stycznia.

Z Katowic donosi A. W.:

O przyczynach zwinienia głównego urzędu emigracyjnego w województwie śląskim, wojewódzki wydział prasy i opieki społecznej tłumaczy co następuje:

Akcia pomocy dla uchodźców była dotychczas zakreślona na bardzo szeroką skalę, wymagała największej uwagi, intensywności pracy i wiele nałóg poświęcenia. Z powodu terroru niemieckiego, przybywała do Śląska Opolskiego do polskiej części Górny Śląska cała fala uchodźców, ubdanych, gniebionych, wyrzuconych z siedzib, poranionych i pobitych. Głównie byli ich 60.000. Wówczas wydział prasy i opieki społecznej zajął się zorganizowaniem dla nich szeregów pomocy, powołując do nich niebezpiecznych powołanych pomocy, zakładając akcję szereg kuchni, obózów, pomieszczeń i t. d. W każdym większym mieście Śląska utworzono ekspozytury emigracyjne, które miały za zadanie rozłożenie wszelkiej strony opieki nad uchodźcami, udzielając im zapasów, dostarczając mieszkań, pracy i t. d. Cała działalność pomocy dla uchodźców skoncentrowała się w głównym urzędzie emigracyjnym, podlegającym wydziałowi prasy i opieki społecznej. Wyniki tak wszechstronnej i szybko rozwijającej się akcji ratunkowej miały zbawiający wpływ na masę uchodźców, gdyż w najniebezpieczniejszy czas dała im warunki możliwego życia.

Akcia ta tak porażona z wyżej podanych względów, przy dalszym jej kontynuowaniu, zaczęła wykazywać pewne wady, mianowicie uchodźcy młodzi, zdrowi i zdolni do pracy, zamiast się nią zająć, woleli się jej nie uchylić, gdyż wszelkie potrzebne do życia środki otrzymywali bez pracy. Trzeba było zatem koniecznie likwidować akcję pomocy dla uchodźców. Mniej więcej przed trzema tygodniami wydział prasy i opieki społecznej zaczął wprowadzać w życie odcinające projekty, które obecnie są już na ukłóceniu. Część uchodźców silnych i młodych uzyskała pracę, przyczem zapłacono im uprzednio w odzyskaniu i pieniądzu. Starców i kłaki umieszczono w specjalnych zakładach opiekuńczych. Pozostałej reszcie, szczerze gospodarzom, wydział prasy i opieki społecznej umożliwił powrót na drugą stronę granicy, zapewniając im opiekę specjalną za pośrednictwem niemieckiego konsulatu w Katowicach. Zlikwidowano ostatecznie obozy, kuchnie, ekspozytury emigracyjne i główny urząd emigracyjny. Pozostał tylko referat dla spraw emigracji w wydziale opieki społecznej.

dych uzyskała pracę, przyczem zapłacono im uprzednio w odzyskaniu i pieniądzu. Starców i kłaki umieszczono w specjalnych zakładach opiekuńczych. Pozostałej reszcie, szczerze gospodarzom, wydział prasy i opieki społecznej umożliwił powrót na drugą stronę granicy, zapewniając im opiekę specjalną za pośrednictwem niemieckiego konsulatu w Katowicach. Zlikwidowano ostatecznie obozy, kuchnie, ekspozytury emigracyjne i główny urząd emigracyjny. Pozostał tylko referat dla spraw emigracji w wydziale opieki społecznej.

NADESŁANE.

Za dział ten Redakcja nie bierze żadnej odpowiedzialności.

UWAGA!

Firmę moją w Krakowie, Sławkowską 6, zupełnie zlikwidowałem i przeniosłem moją centralę

Stanisław Baran, Lwów,

Akademicka 23.

Przewodzę moje przedsiębiorstwo bez spółki pod osobistym kierownictwem. Polecam się gorąco nadal cennej uwadze P. T. Odbiorców.

Dla porównania lojalności

„SANITARIA” Spółka z ogr. por. właściciele

Max Neumann i inż. Ber. Willer w Krakowie, Sławkowska 6, ogłosiła w „Wiadomościach Krakowskich” z dnia 12 bm. następujący inserat:

Uwaga!

P. Stanisław Baran umieścił tendencyjne fałszywe ogłoszenia w „Wiadomościach Krakowskich” z dnia 12 bm. Oświadczam, że nie mam z P. Baranem żadnych stosunków, lecz zmieniłem, po wystąpieniu p. Barana ze Spółki w marcu 1922 roku, brzmienie firmy na

SANITARIA Spółka z ogr. por. i nadal istnieje w Krakowie, ul. Sławkowska 6.

Nieprawda jest, by Spółka centrala do Lwowa przeniosła. Oświadczam, że Baran są kłamliwie i stawiając nieistotną konkurencję, za którą podległ go do odpowiedzialności sądowej.

SANITARIA Spółka z ogr. por. Skład artykułów chirurgicznych, weterynaryjnych, sanitarnych itp.

Czyli więc ogłoszenie jest kłamliwe i stanowi nieistotną konkurencję? Moja firma (bez spółki z o. o.) przeniosłem do Lwowa, co jest nieistotną prawdą i prowadzi ją rzeczywistie w obliczu od marca 1922 r. Nie mam nic miśm i nie mam nic wspólnego z **SANITARIA** Sp. z ogr. por. PRAWDA jest jednakże, że zezwaczyłem firmę „SANITARIA”, sp. z o. por. dnia 5 stycznia b. r. za niedotrzymanie warunków kontraktu.

STANISŁAW BARAN

Lwów, Akademicka 23.

Firma moja jest firmą chrześcijańską!

IGNACY STÖGER, przemysłowiec, złożył na rzecz szpitala żydowskiego w Krakowie 100.000 Mk. jako nieprzyjęty dar.

Kucharka dobra, potrzebna zaraz na wieś. Wiadomości: L. Schwarz, Kraków, Sławkowska 12, I piętro.

STANISŁAW BARAN Lwów, Akademicka 23. Firma moja jest firmą chrześcijańską!

Tow. handlowo-węgłowe w Krakowie, Krzyża 5. I.

Kilkanaście WAGONÓW do natychmiastowego wypożyczenia

miatu torowego bardzo tanio są tużda Zarząd dobor. Grodkowice, p. Brzezie pod Krakowem.

Zgubiono kartę zwolnienia od wojska na nazwisko Kazimierz Kowalik, Nowawieś Szałocha, powiat Kraków.

WIELKA WYPRZEDAŻ GOTOWYCH UBRANÍ I RESZTEK

a te przez czas ograniczony wysyłamy każdemu po otrzymaniu adresu, pocztą bez zadatku:

ELEGANCKI MODNY GARNITUR

z trwałego materiału, we wszystkich najnowszych kolorach.
Cena 60.000— Alk., gat. II. 75.000—, gat. III. 90.000—,
z dobrego wytrzymałego materiału Mk. 120.000—

Palta i esonki z dobrych zimowych materiałów fasony ostatniej mody
cena Mk. 50.000—, gat. II. 30.000—, gat. III. 20.000—, gat. IV. 120.000—
Spodnie gotowe gat. I. 12.500—, gat. II. 17.000—, gat. III. 23.000—, gat. IV. 27.000—;
do ubrań wizytowych gat. I. 18.000—, gat. II. 27.000—, gat. III. 30.000—
Suknie szewiarskie we wszystkich kolorach, ostatniej mody, w najlepszym gatunku podług
ostatnich wzorów gat. I. 9.000—, gat. II. 27.000—, gat. III. 30.000—
Suknie jedwabne trzykolorowe z najlepszej jedwabnej trójki Mk. 45.000—, gat. II.
z haftem Mk. 50.000—

RESZTKI NA UBRANIA I KOSTJUMY

Resztki nasze nadają się na różne męskie ubrania, kostjумы damskie. Resztki są
z materiałów ubraniowych, pierzawozowych fabryk, pełnej szerokości, we wszystkich ko-
lorach, czyste wełniane.

ZE SZTUKI BYŁO U NAS SPRZEDAWANE

damski za 3 metry
Gatunek I. 50.000—
• II. 60.000—
• III. 69.000—
• IV. 79.000—
• V. 95.000—

obciane za 3 metry
• 39.000—
• 48.000—
• 57.000—
• 65.000—
• 81.000—

Na życzenie klienta dodajemy pełen komplet podręczni z 14.000—, wyższy
gatunek 18.000—, najwyższy gatunek 21.000—

Szewiły damskie najpięknego wyrobu, połowijnej szerokości we wszystkich kolorach
Mk. 6.500— za metr, wyższy gatunek 7.300— za metr.
Trykotina jedwabna, 180 cm. szerokości, we wszystkich kolorach, odcinek na bluzkę
18.000—, na całą suknię 42.000—
Polecam na czarne lub granatowe ubrania Bostony po starych cenach
gat. I. 13.500—, gat. II. 18.000—, gat. III. 24.500—, gat. IV. 29.000 za metr.

ODZIAŁ BIELIŹNIANY

w lepszym gatunku od 45.000— do 55.000—
Kolory pluszowe czyste wełniane,
długo, puszyste i ciepłe od 25.000— do 50.000—
Chustki najmodniejsze kraj, róż-
ne desenie wyższego gatunku od 7.000— do 10.000—
większe rozmiary, wełniane od 13.000— do 20.000—
wełniane w najlepszym gatunku duże
puszyste w różnych deseniach od 25.000— do 45.000—
Chusteczki z szwajcarskiej wazy od 3.000— do 16.000—
Płótno białe na bieliznę za metr od 3.000— do 4.200—
Suteczki po 17 mtr. od 58.000— do 65.000—
Fianele francuskie od 3.500— do 2.300—
Medalepary białe polnej szro-
kości od 8.500— do 4.500—
Zeliry zagraniczne na kołnierze od 2.600— do 3.500—
Suwówka (metkał) biała karmowa od 3.000— do 2.500—
Dymka biała na kołnierze od 3.500— do 4.500—
Cajgi różne od 3.000— do 4.500—
Na wyspy i poszwy od 3.700— do 4.900—
Koszulki trykotowe męskie lub
damskie od 2.000— do 12.000—
Kalesony trykot. męskie lub
damskie od 8.000— do 12.000—
Garnitur tryk. męski od 20.000— do 25.000—

Bez ryzyka! Jeśli coś się nie podoba, to przyjmujemy
z powrotem i zwracamy natychmiast pieniędź.

Zamówienia wysyłamy pocztą na nasz odpowiedzialność za zaliczeniem (t. j. płaci się, przy
odbiorze towaru, można bez zadatku). Opakowanie i koszt przewoźni na rachunek zamawia-
jącego, kosztu przesyłki 2.000— do 4.000— zależnie od wagi przesyłki.

Prosimy o wskazanie dokładnego adresu i adresować bezopornie do
WARSZAWSKIEGO SKŁADU FABRYCZNEGO

„WARSZAWSKA KONKURENCJA“

Sp. z o. o.

WARSZAWA, ul. Zielna 51. (róg Królewskiej).

Zdolnego buchaltera

poszukują natychmiast

Polskie Zakłady Siebens-Schubert S. A. Kraków,
Grodzka 58. I. p.

Zgłoszenia między godz. 9—3.

CUKIER WAGONOWO

na worki sprzedaje Udzielone Towarzystwo
Handlowe, Kraków, Wielopole 12. tel. 2109

KAŻDEGO

BUCHALTERA **LISTOWNIE**
wzajemnie wyco-
fować się, w celu
przejęcia, po uk. n. c. n. w. d. c. n. Zalicze-
nia: Białe, czarne, kursa handlowe, M. Zima-
wskiego, Kraków, Tenczyńska 2.

Na mandolinie

z gitarą wycofuje się i w celu n. c. n. w. d. c. n.
Zg. Górska, Kraków, Tenczyńska 2.

Głoszenie.

Ekspozytura, Oddział „Domat” w Krakowie sprę-
da w drodze przetargu publicznego następujące
objekty:

A. Znajdujące się obok stacji kolejowej Dwory
kolei Górskiej:
1) Ctery baraki: D. 1, B. 2, B. 3, i B. 4.
2) Budy wielokondygn. (w ziemi) na terenie byłego
obozu barakowego ogólnej długości około 200 metr.
bocznych.

B. Znajdujące się na terenie Gminy Podgaje pow.
Chrzanów:
3) Resztki mostu na Wiśle, na drodze Spytkowice-
Podgaje-Oleśnica.

C. Znajdujące się w Zarządzie Dóbr Klancz, pow.
Olchów, Gminy Bolesław, w 8 kilom. od stacji ko-
lejowej Babzyna:
4) Barak o wymiarach 30,0 x 7,0 metrów,
5) Budka wartownicza.

D. Znajdujące się w Podgaju — Wiśla.
6) Dwa dachy łazien.
Oferty pisemne należyście ostateczne (200 Mk.)
z nadpisem na kopercie „Oferta na przetarg 20/1
1923 r.” wraz z kwitem na złożenie wadium w kwocie
10% od oferowanej sumy należy nadesłać do
godziny 12-tej dnia 20 stycznia 1923 r. do biura Ek-
spozytury, Kraków, ul. Grodzka, I. 65, II. p.
Blizszych szczegółów udzieli Ekspozytura.

KIEROWNICTWO EKSPOZYTURY.

Szklarnia szkła i luster

Kazimierz Wronieckiego w Krakowie,
Plac Szczepański 7

przyjmuje zamówienia na lustra i szyby szklane.
Odnawia stare lustra. Ceny konkurencyjne.

Piknik Rolników

odbędzie się zamiast 22 stycznia dnia 5 lutego
1923 o godz. 10.00, o czym zawiadamia Komitet.

Inżynier montażowy, buchalter pomocniczy, monter potrzebni natychmiast.

Łaskawe zgłoszenia listownie do Gólskiej
Towarzystwa Elektrycznego, Dunajewskiego 3.

Ważne dla rolników, przemysłowców i kupców!

Od dnia 15 b. m. otwiera będzie sprzedaż do-
datczna wozów, części wozów, żelaza i drzewa,
zakupnych w Demencie. — Kraków-Grzegorzki,
obok rogalski, warsztat wojsk taborowych.

BIURO KOM. SOWE TRZEŚNIAK STEINKE

Margolin pow. Chodzież, Poznańskie

na złazne do sprzedaży: PAROWA GABRIEL
SKOR z fabryk wyróbów skórzan. 45 milionów M.p.,
FABRYKĘ NARZĘDZI ROLNICZ. z gospodarstwem
kompl. Mot. i kresl. 18 mil. M.p. — FABRYKĘ WIN,
szampandów, soków owoc., wód, lemedial. i L. p.
25 mil. M.p. alen. w przel. pol. — KILKANASZ
GOSPODARSTW z zapulą inwentarzem od 10-
100 milionów. — CIECIELNIA 40 mroz. zoll 60 mil.
Wszystkie obiekty od niemców w pełnym biegu.
Zgłoszenia tylko z ofertą natychmiast, do listu
znaczk. 200 M.p. Główna wczna.

Grajum właścicieli przedsiębiorstw stajowych i przewoźnych w Krakowie

zawiadamia, że na posiedzeniu w dniu 9 stycz-
nia 1923 r. uchwalono podwyższenie taryfy za
czynności spedytorskie o 50%; zaś za przewóz towa-
rowo wszystkich, prócz materiałów budowlanych:
od przesyłek drobnocnych 2.000 Mk., za 100 kg.
„ „ „ wagonach, „ 150 kg. „ 100 kg.
wszelkie inne opłaty przewozowe podwyższono
o 50%.

Uchwalono również zaprzestanie udzielania wszel-
kich wykładów dla stron, oraz ządania od klien-
tów uprzedniego wpłacenia kwoty, potrzebnych na
cielo oraz frachtu.

KONKURS

„Celem obświadczenia hurtowni tytoniowej w Za-
bnie rozpisale Dyrekcja okręgu skarbowego w Ter-
nowie postępowanie konkursyjne. Pierwszeń-
stwo przy ubieganiu się mają przy równorzędnych
kwalifikacjach inwalidzi, oraz wdowy i sieroty po-
ległych na wojnie. Oferty należy wnieść w ter-
minie do 15 stycznia 1923 r. na ręce Dyrektora
okręgu skarbowego w Ternowie, gdzie też można
zasięgnąć bliższych informacji“

Niemcy obsadzili most pod Kłajpedą.

Wiedeń. (PAT.) „Neue Freie Presse” donosi z Tylicy: Most na linii kolejowej, wiodącej z kierunku Kłajpedy, został na rozkaz komendanta miasta obsadzony przez wojsko niemieckie, w celu zabezpieczenia Tylicy. Ruch kolejowy z Królewca do obszaru Kłajpedy został dziś rano przerwany. Pociągi niemieckie kursują tylko do Tylicy.

Polska wobec sprawy Kłajpedy.

Warszawa. (AW.) Po posiedzeniu Rady ministrów, gen. Sikorski przyjął przedstawicieli prasy, którzy zgłosili się z zapytaniem, jakie rząd polski zajęł stanowisko wobec wypadków kłajpedzkich. Gen. Sikorski oświadczył, że Polska nie ma zamiaru występować indywidualnie w akcji przeciw gwałtom Litwy kowieńskiej. Rząd polski będzie się solidaryzował z rządami wielkich mocarstw. Pierwszym krokiem rządu polskiego na wiadomość o wystąpieniu Litwy kowieńskiej, było wysłanie noty do Rady ambasadorów z domaganiem się zarcagowania na

Berlin. (PAT.) Telegramy donoszą, że wysoki komisarz Kłajpedy założył formalny protest przeciw ewentualnemu wkroczeniu wojsk niemieckich na terytorjum Kłajpedy. Słoi to w związku z obsadzeniem mostu na Niemnie przez Niemców, dokonaniem dla zapewnienia bezpieczeństwa Tylicy.

gwałty litewskie i nie pozostawienie traktatu wersalskiego.

Warszawa. (AW.) W związku z zamachem litewskim na wolne terytorjum Kłajpedy, dzisiejsze dzienniki w obszernych artykułach omawiają to bezprawne pogwałcenie traktatu wersalskiego przez Litwę, starając się wyznaczyć winy, jakie akcje takie ten wywoła w polityce międzynarodowej wobec i polskiej w szczególności. Wszyskie dzienniki zwracają uwagę na to, że pogwałcenie terytorjum Kłajpedy zostało dokonane narzucając po uznaniu przez wielkie mocarstwa rządu kowieńskiego do jur.

Francuzi w Berlinie pod opieką poselstwa polskiego.

Paryż, 12 stycznia. (Tel. wł. H.) Berliński sprawozdawca „Petit Parisien” donosi, że w kołach dyplomatycznych przewidyują, iż na wypadek zerwania stosunków dyplomatycznych po-

między Francją a Niemcami, ochronę obywateli francuskich i belgijskich w Niemczech, objęłyby poselstwa polskie w Berlinie.

Obsadzenie Zagłębia Ruhry nastąpiło na podstawie traktatu wersalskiego.

Berlin. (PAT.) Ambasador francuski, wręczając rządowi niemieckiemu notę francuską w sprawie uchyleń w dostawach i podejmowanych przez Francję kroków, dołączył do tej noty następujące pismo:

Mam zaszczyt przesłać rządowi niemieckiemu wiadomościom, że rząd Republiki francuskiej informuje rząd niemiecki o zarządzeniach, jakie rząd francuski wobec stwierdzeń przez komisję odszkodowań uchylbion w sprawie dostaw węgla, z konieczności musiał poczynić. Zarządzenia te opierają się na § 18 aneksu 2. traktatu wersalskiego. Rząd francuski wyraża nadzieję, że rząd niemiecki nie podjął żadnych środków, którychby utrudniały przeprowadzenie owych zarządzeń.

Demonsstracyjny wyjazd.

Paryż, 12 stycznia. (Tel. wł. H.) Dzienniki tutajse uważają wyjazd ambasadora niemieckiego dr. Meyera z Paryża za czcną demonstrację, wyrażającą przytem ubolewanie, iż łosomom Niemcy zrywają za sobą ostatnie mosty.

Jak się odbyło zajęcie Essen.

Berlin. (AW.) Według informacji, zajęcie Essen miało następujący przebieg:

Około godziny 10-tej przedpołudniem dotarły wojska francuskie do miasta, które następnie całkowicie opanowały. Koło południa wyszły wojska, które poprzedziły autobusami pancernymi. Cztery auta ciężarowe z karabinami ma-

szynowymi ulewiano w najruchliwszych punktach miasta. Równocześnie rozczuli się podłogi, że Francuzi mają zamiar obsadzić całe Zagłębie. Ludność zachowała się spokojnie. Po odbyciu przeglądu wojska zawiadomili inni flampani burmistrzów miasta o zamiarze złożenia im wizyty. W czasie przyjęcia zakomunikował generał przedstawicielom miasta, że w myśl poleceń zajmuje miasto, pocztę, dworzec i syndykate węglowy. W odpowiedzi na to założył pierwszy burmistrz miasta dr. Luther uczynił protest przeciw naruszeniu pokoju.

Spokój w Essen.

Essen, 12 stycznia. (Tel. wł. U.) Do tej pory nie doszło do żadnych konfliktów pomiędzy ludnością a wojskiem francuskim. Grupki demonstrantów, śpiewających „Die Wacht am Rhein” rozpuściła policja. Dziś odbyła się w sali ratusza pierwsza konferencja pomiędzy komisją inżynierów francuskich a przemysłowcami niemieckimi w sprawie podziału kopalń.

Wielki sukces Poincaro w parlamencie.

Paryż, 12 stycznia. (Tel. wł. H.) Dzienniki stwierdzają, że Poincaro odniósł wielki sukces w Izbie deputowanych i w Senacie, gdzie opozycja przeciwko okupacji Zagłębia Ruhry była dość znaczna. Po przemówieniu Poincaro Senat uchwalił rządowi jednomyślnie votum zaufania.

Kara śmierci za przemycanie środków żywności za granicę.

Warszawa. (PAT.) „Kurier Polski” donosi, że Komisarz rządu wysłał do ministerstwa spraw wewnętrznych z wnioskiem, aby Sejm uchwalił wysoki karę dotarcia, nie wyłączając kary

śmierci, za przemycanie środków żywności za granicę. Wniosek ma wejść do Sejmu w najbliższych dniach.

Płatkowe obrady Senatu.

Warszawa. (PAT.) Na wczorajszym posiedzeniu Senatu obradowano w dalszym ciągu nad regulaminem. Sprawozdawca Buzek, nawiązując do wniosku Brandego o dopuszczenie odczytywania przez członków, oświadczył, że porozumiał się w tej sprawie z przywódcami innych stronnictw i z marszałkiem i że wszyscy byli zdania, że senatorem, który nie władają poprawnie językiem polskim, należy pozwolić na odczytywanie przemówień, lecz nie potrzebna tego walać do regulaminu jako przepisu. Wysłarczy, jeżeli będzie to traktowane jako prawo wyjątkowe, w przeciwnym bowiem razie dopuszczaloby to długie przemówienia.

Omawiając dalej art. 7, mówca zaznaczył, że co do wysokości diet ponuje zaprzetywanie, że dotychczasowe diety są niewystarczające dla tych, którzy byli urzędnikami i muszą utrzymywać dwa domy. Dlatego ust. 2 art. 7 po-

wiada, że mają oni otrzymywać diety w wysokości swych poborów służbowych. Przypuszczalnie należy, że Sejm określi wysokość diet. Dietę marszałka należy zwiększyć 6-krotnie a diety wicemarszałków półtakokrotnie. Początkowo zamierzano zrównać pobory marszałka z poborami prezydenta ministrów, lecz tą normę uznano za nieosiągalną.

Senator Fosner proponuje, by skrócić § 71 ust. 2 i 3 o podwyższeniu diet dla senatorów, którzy są urzędnikami i podwyższyć diety dla marszałka i wicemarszałków o du ust. 1 o zrównanie diet senatorów i posłów dołąć. Osamo dotyczy marszałka i wicemarszałków Sejmu.

Senator Brande cołnal wniosek mniejszości do art. 71, jednakże senator ks. Maciejewicz postawił cofnięty wniosek, zapowiadający senatorom urzędnikom w wydatku, gdy ich uposażenie było wyższe od diet senatorskich, pensję urzędniczą.

Z odrzuceniem wniosku sen. Fosnera i sen. ks. Maciejewicza oświadczył się sprawozdawca

sen. Buzek, który następnie przy rozdziale 8 zakomunikował o nowym rodzaju kar, mianowicie o przewożeniu do porządku z zapisaniem tego do protokołu.

Następnie po dłuższej dyskusji regulamin przyjęto w bloc.

Z kolei przysposobiono do wyboru dwóch członków i jednego zastępcę do komisji kontroli działów państwowych. Członkami wybrano sen. Adama i Śródzińskiego, zastępcą sen. Goryśkiego.

Marszałek wyznaczył następną posiedzenie na środę 17 bm. wariatkowo, o ile nowy rząd przelśni się przedtem Izbie. Na porządku dziennym exposé premiera i ewentualna dyskusja.

Klub senatorów Związku ludu i nar.

Warszawa, 12 stycznia. (Tel. wł. Z.) Klub senatorów Związku ludowo-narodowego ukonstytuował się w następujący sposób: prezesem wybrano p. Juliana Zdanowskiego, wiceprezesa zaś p. Marijana Kińskiego i Władysława Grabskiego.

Rozdział prac Sejmu.

Warszawa 12 stycznia. (Tel. wł. Z.) „Express Poranny” donosi, że marszałek Sejmu Rataj zamierza w ten sposób rozdzielić prace Sejmu: iż w jednym tygodniu odbywać się będą posiedzenia plenarne, w drugim zaś posiedzenia komisji sejmowej.

Protesty przeciw wyborom do Sejmu.

Warszawa. (PAT.) Do biura sejmowego wpłynęły dzisiaj protesty przeciw wyborom do Sejmu, mianowicie z okręgu Kowel 19 protestów, z okręgu Świdział 8 protestów oraz z okręgu Toruń 1 protest przeciw wyborom do Senatu.

Projekt zniesienia min sterstwa zdrowia i robot publicznych.

Warszawa, 12 stycznia. (Tel. wł. Z.) Wśród szeregu projektów, zmierzających do wprowadzenia systemu jak najdalej idących oszczędności, rozważany jest obecnie projekt zniesienia dwóch ministerstw: zdrowia i robot publicznych. Agendy tych ministerstw przejęłoby ministerjum pracy oraz ministerjum spraw wewnętrznych.

Wielka katastrofa w kopalni górnolaskiej.

Katowice. (PAT.) W kopalni Abwehr nastąpił wczoraj wybuch, od którego zapalił się ganek węglowy. 40 górników znajdujących się przy pracy, padło ofiarą katastrofy.